



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého, soudce Davida Hipšra a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobkyně: **Servatech s.r.o.**, se sídlem Záběhlická 134/95, Praha 10, zast. JUDr. Michaelou Pechovou Vosátkovou, advokátkou se sídlem Eliášova 922/21, Praha 6, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 12. 8. 2025, č. j. 54 Af 13/2023-100,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Celní úřad pro Středočeský kraj v období od 21. 10. 2019 do 13. 12. 2021 přijal celní prohlášení, ve kterých žalobkyně popsala dovezené zboží jako „Zařízení pro příjem, konverzi a vysílání nebo regeneraci hlasu, obrazu nebo jiných dat, včetně přepínacích a směrovacích přístrojů“ s doplněním „(kromě telefonních přístrojů, včetně telefonů pro celulární síť nebo jiné bezdrátové sítě), komunikační náramky“ a s případným upřesněním „WIFI repeater, router“. Zboží sazebně zařadila do podpoložky kombinované nomenklatury (KN) 8517 62 00 (podpoložky TARIC 00) s celní sazbou 0 %. Dne 14. 3. 2022 zahájil celní úřad kontrolu, jejímž předmětem bylo ověřit, zda žalobkyně v celních prohlášeních zařadila deklarované propuštěné zboží správně. V rámci kontroly shledal, že část ověřovaného zboží měla být zařazena do podpoložky KN 9102 12 00 (podpoložky TARIC 00) s celní sazbou 4,5 %. Dne 29. 7. 2022 proto vydal 50 dodatečných platebních výměrů, kterými žalobkyni doměřil dovozní clo v celkové výši 247 045 Kč. Proti dodatečným platebním výměrům podala

žalobkyně odvolání. Odvolání proti dvěma platebním výměrům celní úřad samostatnými rozhodnutími odmítl pro opožděnost. Zbývajících 48 platebních výměrů žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 3. 2023, č. j. 1251-3/2023-900000-311, změnil tak, že provedl pouze formální změnu popisu zařízení z „*Náramkové hodinky, kapesní hodinky a jiné hodinky, včetně stopek, jiné než čísla 9101 – chytré náramky, hodinky*“ na „*chytré hodinky a fitness náramky – multifunkční zařízení nošené na zápěstí ruky a používané ve spojení [s] mobilním telefonem s určující funkcí měření a zobrazování času*“.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu, kterou krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem zamítl. Neztotožnil se s argumentací žalobkyně, podle které by měly být výrobky zařazeny pod KN 8517. Z judikatury Nejvyššího správního soudu k obdobnému typu zboží podle krajského soudu vyplývá, že je potřeba posoudit, zda některý z vícero technických komponentů dává náramkům podstatný charakter. Na základě toho je možné rozlišit kódy KN 8517 (zařízení využívající technologie NFC a Bluetooth), 9029 (zařízení s akcelerometrem a gyroskopem), 9031 (zařízení pro měření biologických parametrů) a 9102 (hodinky). Technologie NFC a Bluetooth nemají u posuzovaných chytrých náramků pouze doplňkovou funkci. Doplňková pak u nich není ani funkce hodinek. Náramky s hodinkami tak lze zařadit jak pod kód KN 8517, tak 9102. Příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku obsahuje všeobecná pravidla pro výklad kombinované nomenklatury. Pravidlo č. 3 pak obsahuje východiska pro zařazení zboží, které lze na první pohled zařadit do dvou nebo více čísel. Podle krajského soudu byly splněny podmínky pro postup podle písmene c), jelikož nebylo možné usoudit, který z významných komponentů určuje podstatný charakter chytrých náramků. Náramky proto měly být v souladu s interpretačním pravidlem 3 c) zařazeny do posledního z čísel, která podle pořadí přicházela stejnou měrou v úvahu, tedy 9102.

[3] Krajský soud se neztotožnil ani s dalšími dílčími žalobními námitkami. Neztotožnil se s námitkou, podle které by mělo být relevantní, že jsou funkce chytrých hodinek v době proclení bez spárování s domovským zařízením nefunkční. V celní praxi by takový argument mohl jen stěží obstát, jelikož široká škála elektronických zařízení podléhá pro zpřístupnění plné funkčnosti nutnosti aktivace jednoduchým úkonem uživatele. K ověření základních funkcí výrobku může posloužit i manuál výrobku obsahující výčet hardwarových komponentů daného zboží a jeho funkci. Není nutné, aby veškeré vlastnosti a charakteristiky výrobku byly využitelné, funkční či uskutečnitelné v okamžiku proclení. Krajský soud nepřisvědčil ani tomu, že by funkčnost chytrého náramku byla zcela závislá na datové komunikaci s mobilním telefonem. Je pravda, že pro plnou funkčnost je nutné je s mobilním telefonem spárovat. Není ale nutné, aby k němu musely být připojené trvale. Jsou schopné samostatného provozu, naměřená data jsou v reálném čase zpracována přímo v nich, jejich výstupy jsou zobrazené na jejich vlastním displeji, mohou ukládat data do vnitřní paměti a mají vlastní mikroprocesor, paměť, napájecí akumulátor, displej a nezávislé výstupní a vstupní rozhraní. Typickým příkladem samostatně fungujících funkcí je měření kroků, monitoring srdečního tepu, analýza spánkových fází, časové funkce jako hodiny, stopky nebo časovač a rovněž použití náramku jako vibračního budíku.

[4] Dále se krajský soud neztotožnil s tím, že by pro sazební zařazení měly být rozhodující subjektivní motivace spotřebitele. Ačkoliv je potřeba přihlédnout k tomu, co je pro spotřebitele podstatné, činí tak celní orgány prostřednictvím objektivních charakteristik

pokračování

a znaků. Sazební zařazení založené na subjektivních okolnostech jednotlivých případů by narušilo poslání společného celního sazebníku, kterým je jednotná sazba cla na stejné zboží. Není ani pravda, že by číslo KN 9102 bylo určeno jen těm výrobkům, které mají samostatný hodinový strojek (k tomu odkázal na rozsudek NSS ze dne 5. 12. 2023, č. j. 1 Afs 195/2023-29). Pro účely celního zařazení postačuje, pokud se jedná o zařízení, které je schopno zobrazovat a určovat časové intervaly. Krajský soud se neztotožnil ani s odkazy žalobkyně na rozsudek Soudního dvora ze dne 14. 7. 2016, *Sprengen/Pakweg Douane BV*, C-97/15. Ten se totiž týkal zcela odlišných výrobků, jejichž funkcí byla reprodukce multimediálních souborů nahraných z počítače. Krajský soud nepovažoval za přílehlavý ani odkaz na závazné informace č. NL BTI 2021-0584 a PL BTI WIT-2021-000862. Tyto informace nebyly vydány přímo vůči žalobkyni ani sporným výrobkům. Žalovaný se jimi správně zabýval pouze jako neprivilegovaným podkladem pro rozhodnutí a vyhodnotil je na principu volného hodnocení důkazů. Vysvětlil, proč je nepovažuje za přesvědčivé a rozhodné pro posouzení věci a poukázal na rozdíly relevantní pro sazební zařazení. Předložil rovněž vlastní argumentaci k sazebnímu zařazení. Žalobkyně závěry žalovaného k nepoužitelnosti závazných informací v nynější věci v žalobě účinně nezpochybnila. Pokud chtěla založit chráněné legitimní očekávání, mohla před propuštěním zboží do volného oběhu o závaznou informaci sama zažádat.

II. Obsah kasační stížnosti a následná vyjádření

[5] **Žalobkyně** (stěžovatelka) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítá, že chytrý náramek je závislý na komunikaci s mobilním telefonem. Bez této komunikace jej nelze zprovoznit ani používat tak, aby plnil svoji funkci. Bez mobilního telefonu nelze nastavit denní cíle uživatele ani čas podle časových pásem. Stěžovatelka nesouhlasí se závěrem krajského soudu, že chytré náramky samostatně ukazují čas a datum a umožňují čas měřit. Tyto údaje jsou podle ní závislé na mobilním telefonu, jehož prostřednictvím je uživatel mění nebo nastavuje. Nejvyšší správní soud se v rozsudcích, z nichž krajský soud vycházel, nevypořádal s jejím tvrzením, že charakteristické znaky a vlastnosti dováženého zboží mají být posuzovány k okamžiku proclení. Krajský soud sice tento výchozí bod uznal, avšak podle stěžovatelky z něj nevyvodil správné důsledky. Chytré náramky totiž nejsou plně funkční pouhou aktivací jednoduchým úkonem uživatele, nýbrž k tomu potřebují druhý výrobek, tedy mobilní telefon. Pokud se baterie náramku vybité, musí být náramek znovu spárován s telefonem, protože sám neumožňuje nastavení času ani jiných funkcí. Stěžovatelka připouští, že základní funkce lze ověřovat z manuálů. Z nich však plyne právě to, že funkce jsou dostupné až po spárování s mobilním telefonem. Proto podle stěžovatelky nelze k okamžiku proclení posoudit, který z významných komponentů určuje podstatný charakter zboží. Dále dovozuje, že se k okamžiku proclení jedná pouze o příslušenství mobilního telefonu, které mělo být zařazeno do KN 8517.

[6] **Žalovaný** ve vyjádření ke kasační stížnosti odkazuje na své rozhodnutí a rozsudek krajského soudu. Dále poukazuje na rozsudky Soudního dvora ze dne 27. 9. 2007, *Medion AG a Canon Deutschland GmbH*, C-208/06 a C-209/06, a ze dne 5. 6. 2008, *JVC France SAS*, C-312/07. Z těch plyne, že sazební zařazení není vyloučeno jen proto, že některé funkce nejsou plně dostupné již při předložení zboží celním orgánům, pokud je lze zprovoznit úkony podle manuálu, které zvládne běžný uživatel. Žalovaný také uvádí, že tvrzení o příslušenství mobilního telefonu nebylo uplatněno v odvolání ani v žalobě. Ani věcně podle

něj chytré náramky příslušenstvím nejsou, protože nepředstavují vyměnitelný komponent mobilního telefonu.

[7] **Stěžovatelka** v replice reaguje na odkaz žalovaného na rozsudky *Medion AG a Canon Deutschland GmbH* a *JVC France SAS*. Podle ní z nich naopak vyplývá, že funkce výrobku musí být aktivní již v okamžiku proclení, případně musí být následně aktivovatelná snadnou manipulací bez změny hardwaru a výrobek musí po této aktivaci fungovat samostatně. To podle stěžovatelky chytré náramky nesplňují, protože všechny jejich funkce jsou dostupné až po spárování s mobilním telefonem a ani poté nefungují samostatně. Stěžovatelka také nesouhlasí s tím, že by tvrzení o příslušenství bylo nové. Odkazuje na repliku ze dne 17. 10. 2023, v níž uvedla, že chytré náramky bez GPS mají být hodnoceny jako příslušenství pro mobilní telefony.

[8] **Žalovaný** na to reagoval již jen tak, že stěžovatelka opakovaně uvádí skutečnosti, které již několikrát prezentovala, a žalovaný k nim již poskytl stanovisko.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných (přípustných) důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[10] Nejprve se Nejvyšší správní soud zabýval přípustností jednotlivých kasačních námitek. Kasační stížnost lze podat jen z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. Kasační stížnost podaná z jiných důvodů je nepřipustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Stěžovatelka musí reagovat na argumentaci krajského soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které soud v napadeném rozsudku uvedl, nesprávné. Musí tedy vylíčit, kterých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl soud vůči ní dopustit v procesu vydání rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, a rozsudek NSS ze dne 24. 1. 2023, č. j. 6 As 358/2021-38, bod 11). Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námitky, které uvedla v řízení před krajským soudem, aniž by jakkoliv reflektovala argumentaci krajského soudu, pak za předpokladu, že uvedené námitky krajský soud vypořádal a nelze v jejich opakování spatřovat setrvávání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům krajského soudu, nejsou takové námitky přípustné (usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS; ze dne 15. 9. 2009, č. j. 6 Ads 113/2009-43; nebo ze dne 14. 6. 2016, č. j. 1 As 271/2015-36, body 10–14). Kasační argumentace je nepřipustná také tehdy, pokud se mýlí s rozhodovacími důvody krajského soudu, nebo pokud jde o námitky nové, které stěžovatelka neuplatnila v řízení před krajským soudem, přestože tak učinit mohla (například rozsudek NSS ze dne 15. 2. 2024, č. j. 8 As 224/2023-64, body 25–32). Stejně tak je třeba připomenout požadavek, podle něhož má-li určitá argumentace vůbec představovat kasační námitku, musí být dostatečně konkrétní (rozsudek NSS ze dne 26. 4. 2023, č. j. 8 As 163/2021-59 či usnesení NSS ze dne 25. 8. 2023, č. j. 8 As 5/2022-44).

[11] Stěžovatelka v kasační stížnosti mimo jiné tvrdí, že chytré náramky mají být posouzeny jako příslušenství mobilního telefonu. Tato (obecnější) argumentace však není ve

pokračování

smyslu shora citované judikatury přípustnou kasační námitkou. V žalobě sice stěžovatelka tvrdila, že jsou náramky závislé na mobilním telefonu, a z této závislosti dovozovala jejich zařazení do KN 8517. Netvrdila však, že se jedná konkrétně o příslušenství mobilního telefonu. Takto svoji argumentaci staví až v kasační stížnosti. Pojem příslušenství je přitom pro účely celního sazebníku specifickou kategorií, jejíž znaky nelze redukovat pouze na závislost jednoho výrobku na druhém (viz rozsudky Soudního dvora ze dne 7. 2. 2002, *Turbon International*, C-276/00, bod 32, ze dne 16. 6. 2011, *Unomedical*, C-152/10, body 29 a 34, a ze dne 19. 7. 2012, *Rohm & Haas Electronic Materials CMP Europe a další*, C-336/11, bod 34). Je pravdou, že zmínku o tom, že se jedná o příslušenství, stěžovatelka uplatnila i v replice k vyjádření žalovaného v řízení před krajským soudem. I pokud by však toto tvrzení mělo představovat samostatný žalobní bod, je zjevné, že jej stěžovatelka uplatnila až po uplynutí dvouměsíční lhůty pro podání žaloby (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), přičemž po jejím uplynutí již žalobu nelze rozšiřovat o další žalobní body (§ 71 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatelka přitom v kasační stížnosti (ani v replice v řízení před tímto soudem) netvrdí, v čem konkrétně krajský soud pochybil (jakou včasnou část žaloby případně přehlédl), pokud se danou částí argumentace věcně nezabýval. Daná část nyní uplatněné kasační argumentace se tedy mívá se závěry napadeného rozsudku. Pro úplnost pak lze k výše uvedenému dodat, že i pokud by shora zmíněné tvrzení stěžovatelky v řízení o žalobě představovalo žalobní námitku, se kterou se krajský soud nevypořádal, nemohlo by to mít vliv na rozhodnutí o věci samé, neboť pro svoji opožděnost nemohla být taková námitka důvodem zrušení rozhodnutí žalovaného (viz rozsudek NSS ze dne 3. 12. 2015, č. j. 9 As 151/2015-101, bod 24).

[12] Nejvyšší správní soud se dále zabýval přípustnými kasačními námitkami. Stěžovatelka v tomto ohledu především namítá, že pro plnou funkčnost chytrého náramku je nutné jej propojit s mobilním telefonem, a je tedy závislý na mobilním telefonu. Podle stěžovatelky tedy chytré náramky v okamžiku proclení nedisponují funkcemi, které byly pro žalovaného klíčové pro zařazení do KN 9102. V této souvislosti je nutné zdůraznit, že krajský soud vycházel z předpokladu, podle kterého se funkce chytrých náramků aktivují až po spárování s mobilním telefonem (viz bod 24 napadeného rozsudku). Považoval však za klíčové, že po tomto „aktivačním úkonu“ fungují náramky samostatně (viz bod 25 napadeného rozsudku). Rozlišuje tedy mezi prvotním nastavením výrobku (pro které je nutný mobilní telefon) a fungováním výrobku po této aktivaci. Stěžovatelka však v kasační stížnosti mezi těmito stavy nerozlišuje. Tvrdí především to, že bez mobilního telefonu nelze náramek poprvé zprovoznit, nastavit čas či denní cíle a že po vybití baterie je nutné nové spárování. Tato tvrzení se však týkají prvotní aktivace nebo nastavení výrobku, a nikoliv toho, zda náramek po spárování funguje samostatně. Nevyvrací tak skutkové východisko krajského soudu, ze kterého soud následně vyšel při právním posouzení věci.

[13] Krajský soud vycházel z judikatury Soudního dvora (viz bod 23 napadeného rozsudku), podle níž je rozhodující kritérium pro celní zařazení zboží třeba hledat v jeho objektivních charakteristických znacích a vlastnostech, které musí být možné ověřit v okamžiku proclení (srov. rozsudek ze dne 12. 12. 1996, *Foods Import*, C-38/95, bod 17, a ze dne 27. 9. 2007, *Medion AG a Canon Deutschland GmbH*, C-208/06 a C-209/06, bod 36). Soudní dvůr zároveň připustil, že při sazebním zařazení lze zohlednit i funkci aktivovatelnou až po proclení, pokud ji může uživatel bez zvláštních schopností aktivovat snadnou manipulací, nedojde při tom ke změně hardwaru a výrobek po aktivaci funguje obdobně a samostatně (rozsudek *Medion AG a Canon Deutschland GmbH*, bod 43, nebo rozsudek ze

dne 5. 6. 2008, *JVC France SAS*, C-312/07, bod 27). V okamžiku proclení tak nemusí být uživateli dostupné všechny vlastnosti a funkce výrobku.

[14] Na tato východiska navazuje judikatura Nejvyššího správního soudu k obdobným chytrým náramkům, kterou krajský soud přílehavě vztáhl na nyní projednávanou věc. Podle ní mohou být pro určení podstatného charakteru výrobku relevantní různé komponenty a funkce, zejména akcelerometr, případně gyroskop, zařízení pro měření tepové frekvence, technologie NFC a Bluetooth a funkce hodinek (rozsudek NSS ze dne 22. 5. 2024, č. j. 2 Afs 113/2023-43, bod 43). Technologie NFC a Bluetooth nemají pouze doplňkovou funkci, protože umožňují obousměrný přenos dat mezi náramkem a chytrým telefonem a vzdálené ovládání některých funkcí telefonu (bod 46 odkazovaného rozsudku). Pouze doplňkovou funkci nemají ani hodinky, protože chytré náramky ukazují skutečný čas a datum a umožňují čas měřit, například funkcí stopek. Pokud nelze určit, který z komponentů dává náramkům podstatný charakter, je třeba postupovat podle interpretačního pravidla 3 c) a zařadit zboží do posledního z čísel, která připadají stejnou měrou v úvahu, tedy do čísla 9102 (body 45 a 48 téhož rozsudku).

[15] Argumentace stěžovatelky stojí na tom, že chytré náramky nelze bez mobilního telefonu v okamžiku proclení plně používat. Z toho dovozuje, že k časovým, měřicím ani komunikačním funkcím nelze při sazebním zařazení přihlížet. Takový závěr však z judikatury Soudního dvora neplyne. Rozhodné není to, zda může uživatel všechny funkce výrobku využít již v okamžiku jeho předložení celním orgánům, ale to, zda jsou objektivní charakteristiky a vlastnosti výrobku v tomto okamžiku ověřitelné a zda jsou prvky umožňující následné zpřístupnění těchto funkcí součástí výrobku již při proclení. Krajský soud proto správně v souladu se shora zmíněnou judikaturou nepovažoval za rozhodující samotnou okolnost, že náramky potřebují prvotní spárování s mobilním telefonem, aby byly plně funkční.

[16] Stěžovatelka dále tvrdí, že náramky nesplňují ani podmínku samostatného fungování po aktivaci. Tuto námitku však konkrétně opírá hlavně o to, že bez telefonu nelze náramek poprvé zprovoznit, nastavit čas či denní cíle a že po vybití baterie je nutné nové spárování. Tato tvrzení se opět vztahují k aktivaci nebo nastavení výrobku. Nevyvracejí však závěr krajského soudu, že po spárování již náramky nemusí být k telefonu připojeny trvale, zpracovávají naměřená data přímo v sobě, zobrazují výstupy na vlastním displeji, ukládají data do vnitřní paměti a mají vlastní mikroprocesor, paměť, akumulátor, displej a nezávislé vstupní a výstupní rozhraní.

[17] Nejvyšší správní soud se proto se stěžovatelkou neztotožnil v tom, že by krajský soud nesprávně použil dosavadní judikaturu nebo že pominul význam okamžiku proclení. Krajský soud v projednávané věci zohlednil, že charakteristické znaky a vlastnosti výrobku musí být (jak vyplývá z citované judikatury) ověřitelné v okamžiku proclení. Správně však nepřijal závěr, že by v tomto okamžiku musely být uživateli již plně dostupné. Stěžovatelka nevyvrátila, že po spárování chytré náramky vykonávají své relevantní funkce samostatně. Nezpochybnila proto ani závěr, že u těchto výrobků nelze určit jeden komponent, který by jim dával podstatný charakter, a že je proto namíste jejich zařazení do čísla 9102 na základě shora zmíněného interpretačního pravidla 3 c).

pokračování

IV. Závěr a náklady řízení

[18] Nejvyšší správní soud na základě shora uvedených závěrů neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[19] O náhradě nákladů řízení rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 10. července 2026

Milan Podhrázký
předseda senátu